

[Harald Nielsen.]

men der kan jo skaffes orden på forskellig måde og under mere eller mindre hensyn-tagen til det, vi er interesseret i at fremme, nemlig den private opsparing og foretag-somhed.

Poul Møller: På tirsdag, har jeg forstået, skal vi i det høje ting drøfte udskrivnings-lovforslaget og de dermed følgende forslag om direkte beskatning for det kommende år. Jeg skal ved den lejlighed gøre nogle betragtninger gældende om regeringens øko-nomiske politik, som jeg altså ikke skal komme så langt ind på ved denne lejlighed.

Jeg mener, at man ved behandlingen af dette tobaksafgiftsforslag i og for sig følger en fremgangsmåde, som både er urimelig og utilfredsstillende. Det er således, at vi i dag her i tinget og vel i weekenden i udvalget skal behandle et forslag til lov om tobaksafgifter, som skal give staten 100 mill. kr. mere; men det skal vi gøre, inden vi behandler spørgsmålet om lettelse i den direkte beskatning. Det vil altså sige, at regeringen først ønsker at få oppo-sitionen til at give den en fuldmagt til at opkræve 100 mill. kr. mere i skatter for senere at forhandle med oppositionen om, hvorvidt den vil være med til større eller mindre lettelse i de direkte skatter. Det synes jeg ikke er nogen rimelig fremgangs-måde. Jeg synes, at disse tobaksafgifter må glide ind i den helhed, som kan danne grundlag for bedømmelsen af den økono-miske politik i det kommende finansår.

Jeg ved godt, at man ofte har travlt med at gennemføre indirekte afgifter, omsæt-ningsafgifter og forbrugsafgifter for at undgå at komme ud i det, vi kalder ham-string; men denne sag er jo allerede be-handlet på en sådan måde af den høje regering, at de mennesker, der har ønsket at købe tobak, for længst har fået forsynet deres lagre og vil kunne fortsætte med at hamstre, indtil lovforslaget vedtages. Man har her sat sig mellem to stole. Man har ikke ønsket den meget hurtige, kontante og

direkte behandling, som vi af og til har anvendt på disse områder — gennemførelse af lovforslag fra butikslukketid til butikslukketid. Man har heller ikke ønsket at give tinget den fornødne tid til at over-veje dette lovforslag i sammenhæng med de lovforslag, det støtter sig til og er knyt-tet til.

Man har ønsket behandlingen af lovfor-slaget fremskyndet, man har ønsket dispen-sation fra fristerne o. s. v., men det sker først en uge efter, at lovforslaget er blevet fremsat. Jeg mener ikke, at det tjener noget fornuftigt formål således at sætte sig mellem to stole, og man får heller ikke formindsket indkøbet af tobak af den grund. Derfor kan tinget roligt give sig tid til at behandle dette lovforslag i for-bindelse med lovforslagene om de direkte skatter, som kommer til behandling på tirsdag.

Vi kan derfor ikke i dag give vort ja-ord til disse afgifter. Det kommer til at afhænge af den udvalgsbehandling, vi skal have, og der må naturligvis under denne også gives erhvervene lejlighed til at fremsætte deres synspunkter med hensyn til lovfor-slaget.

Vi kan heller ikke uden videre gå med til det af den grund, at den højtærede finansminister jo ikke i sin fremsættelse på nogen måde har givet en egentlig orientering om statens økonomi i det kom-mende år eller i det år, vi befinder os i. Det er efterhånden således, at folketinget bliver spist af med mindre og mindre, når det skal vedtage skatteforslag for det kommende år. Vi har gang på gang pro-testeret mod dette, som vi troede blot var blevet en uskik og en dårlig vane i den højtærede statsministers finansministertid, men alligevel ser hans efterfølger sig nu i stand til at gøre det endnu ringere. Den højtærede statsminister gjorde sig dog i sine fremsættelsestaler den ulejlighed — selv om regeringens økonomiske skøn ikke var færdigt samtidig med, at man fremsatte skattelovsforslagene — at give tinget en